

**ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА МИТНИЦЯ ДЕРЖМИТСЛУЖБИ**

вул. Лип Івана та Юрія, 21 А, м. Одеса, Одеська обл., 65078,
тел.: (048) 734-28-00, 734-28-04, факс: (048) 734-28-05
E-mail: od.post@customs.gov.ua Код ЄДРПОУ 43333459

від _____ 20__ р. №7.10- /18-01/ _____ на № 16-537 від 26.02.2021 р.

Голові Рахункової палати
Валерію ПАЦКАНУ

вул. М. Коцюбинського, 7,
м. Київ, 01601

Шановний пане Валерію!

За результатами опрацювання листа Рахункової палати від 26.02.2021 № 16-537(вх. митниці № 5467/6 від 05.03.2021) повідомляємо про наступне.

Одеською митницею Держмитслужби уважно проаналізовано та досліджено звіт Рахункової палати про результати аудиту ефективності діяльності Державної фіскальної служби України, Державної податкової служби України та Державної митної служби України, затвердженого рішенням Рахункової палати від 22.12.2020 № 34-3 (далі – Звіт).

Визначено відповідальних керівників відповідних структурних підрозділів Одеської митниці Держмитслужби, яким надано доручення стосовно вжиття заходів щодо усунення, зазначених у Звіті недоліків роботи митниці.

Також, з метою недопущення недоліків у роботі, подібних до встановлених під час проведення аудиту Рахункової палати, проаналізовано та враховано результати аудиту ефективності діяльності інших державних органів, що перевірялись.

Стосовно пункту 7.2 висновків Звіту щодо порушення Одеською митницею Держмитслужби вимог частини п'ятої статті 80 Кодексу законів про працю зазначаємо про наступне.

Основними законодавчими актами, які регулюють порядок надання відпусток державним службовцям є Закон України від 15 листопада 1996 року № 504/96-ВР «Про відпустки», Закон України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу», Порядок надання державним службовцям

додаткових оплачуваних відпусток, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України № 270 від 06.04.2016.

Щорічні відпустки надаються працівникам митниці у порядку та на умовах, визначених законодавством про працю. Відповідно до законодавства працівникам митниці, які є державними службовцями, надається щорічна основна оплачувана відпустка тривалістю 30 календарних днів та додаткова оплачувана відпустка залежно від стажу роботи працівника.

В Одеській митниці Держмитслужби наявні працівники, у яких є значна кількість днів невикористаних відпусток. На підставі цього й було зроблено висновок про порушення митницею вимог КЗпП України в частині ненадання працівникам протягом декількох років підряд щорічних відпусток.

Зазначаємо, що основною причиною накопичення певної кількості невикористаних днів щорічної відпустки у працівників митниці був її поділ на частини самими працівником на підставі особистої заяви, що не заборонено законодавством.

Так, як правило, посадові особи митниці поділяють щорічну відпустку на частини, одна з яких становить не менше 14 календарних днів. При цьому такі відпустки надаються згідно Графіку відпусток, як того вимагає чинне законодавство.

Також, враховуючи постійні реорганізаційні заходи в митниці, перебування тих чи інших посадових осіб у стані тимчасової непрацездатності, необхідність забезпечення безперебійної роботи та функціонування митниці в цілому, інколи частина відпустки залишалася невикористаною та в подальшому накопичувалась. З метою дотримання прав працівників підрозділом персоналу митниці здійснюється облік всіх видів відпусток працівників.

Чинним законодавством передбачено можливість надання грошової компенсації за невикористану відпустку лише за наявності декількох умов: використання певної кількості днів щорічної основної відпустки та волевиявлення працівника.

Таким чином, у деяких працівників митниці, які мають значний трудовий стаж та не бажали отримувати грошову компенсацію, дні невикористаної щорічної відпустки постійно накопичувались.

Разом з цим зазначаємо, що права посадових осіб митниці не були порушені в жодному випадку, оскільки за ними зберігався вибір на отримання грошової компенсації за невикористані дні щорічної відпустки при звільненні чи на перерахування цих коштів на депозитний рахунок правонаступника.

Стосовно пункту 7.4 висновків Звіту щодо порушення Одеською митницею Держмитслужби вимог абзацу третього частини третьої статті 12, статті 16 Закону України від 25 грудня 2015 року № 922-VIII «Про публічні закупівлі» (в редакції Закону до 19.04.2020) зазначаємо про наступне.

Відповідно до п. 1 розділу III «Інструкція з підготовки тендерної пропозиції» тендерної документації, затвердженої рішенням тендерного комітету Одеської митниці ДФС від 14.03.2019 (протокол № 4) (далі – ТД) учасник у складі своєї тендерної пропозиції повинен надати:

- витяг із реєстру платників податку на додану вартість або свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість (у разі якщо учасник є платником податку на додану вартість);

- витяг з реєстру платників єдиного податку або свідоцтво платника єдиного податку (у разі якщо учасник є платником єдиного податку).

Отже, вищезазначені документи вимагалися замовником тільки у випадку, якщо учасник є платником податку на додану вартість або єдиного податку.

У складі тендерної пропозиції учасника (КП «РЕГІОНАЛЬНА СЛУЖБА ОХОРОНИ» ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ») і по лоту № 1 і по лоту № 2 була надана довідка від 27.03.2019 № 101-2019, у якій зазначено, що учасник не є платником ПДВ. У пункті 6, наданої у вигляді довідки, інформації про учасника від 27.03.2019 № 93-2019 і по лоту № 1 і по лоту № 2, учасником зазначено статус платника податку: платник податку на прибуток 18%.

У пункті 1 розділу III ТД зазначається, що у разі виявлення під час розгляду та опрацювання поданих за цими торгами тендерних пропозицій формальних (несуттєвих) помилок, замовник не вважатиме їх допущення підставою для відхилення тендерної пропозиції учасника.

Формальними (несуттєвими) вважаються помилки, що пов'язані з оформленням тендерної пропозиції та не впливають на зміст пропозиції, а саме зокрема:

зазначення неповного переліку інформації в певному документі, або ненадання документа, у супереччя вимогам документації, у разі якщо інформація, що вимагається, повністю відображена в іншому документі, що наданий у складі тендерної пропозиції учасника (наприклад: у відомостях про учасника не зазначено розрахункового рахунка, відкритого в банківській установі, проте вся інформація про відкритий рахунок зазначена на фірмовому бланку документів учасника).

Оскільки інформація про статус платника податку відображена у наданій в складі тендерної пропозиції вищезазначеній довідці, така помилка є формальною (несуттєвою), допущення якої не є підставою для відхилення тендерної пропозиції учасника.

На виконання вимог пункту 5 Розділу III ТД учасником (КП «РЕГІОНАЛЬНА СЛУЖБА ОХОРОНИ» ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ») у складі тендерної пропозиції надано довідку про наявність обладнання та матеріально-технічної бази» від 28.03.2019 № 108-2019.

Відповідно до встановленої замовником у додатку 3 форми довідки, зазначення реквізитів договорів оренди або надання послуг на транспортні засоби не передбачено.

Учасник виконав вимоги Замовника в цій частині, зазначивши у колонці «Примітки» права на обладнання та матеріально-технічну базу (власність або оренда).

Моделі автомобілів, зазначені в тендерній пропозиції учасника (КП «РЕГІОНАЛЬНА СЛУЖБА ОХОРОНИ» ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ»), у наданих копіях свідоцтв про реєстрацію транспортного засобу (документ PDF – Технічні, якісні та кількісні характеристики).

Про наявність передбачених у додатку 7 до ТД спецзасобів, зокрема кайданків, засобів захисту, засобів спецзв'язку, спеціального обладнання GPS учасником зазначено у довідках про технічні, якісні та кількісні вимоги до предмета закупівлі від 27.03.2019 № 99-2019 (Лот № 1) та від 27.03.2019 № 103-2019 (Лот № 2).

Відповідно до частини 4 статті 28 Закону України від 25 грудня 2015 року № 922-VIII «Про публічні закупівлі» (в редакції Закону до 19.04.2020), після оцінки пропозицій замовник розглядає тендерні пропозиції на відповідність вимогам тендерної документації.

Частина 3 статті Закону України від 25 грудня 2015 року № 922-VIII «Про публічні закупівлі» (в редакції Закону до 19.04.2020) містить припис, який стосується безпосередньо учасника та є виключно його сферою відповідальності.

Крім того, у статті 7 Закону України від 22.05.2003 № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» мова йде про підписання електронного документа, а не документів тендерної пропозиції.

Згідно з абзацом першим статті 5 Закону України від 22.05.2003 № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» електронний документ - документ, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити документа.

Склад та порядок розміщення обов'язкових реквізитів електронних документів визначається законодавством.

Електронний документ може бути створений, переданий, збережений і перетворений електронними засобами у візуальну форму.

Візуальною формою подання електронного документа є відображення даних, які він містить, електронними засобами або на папері у формі, придатній для приймання його змісту людиною.».

Оскільки документи тендерної пропозиції є матеріальним об'єктом, що містить у зафіксованому вигляді інформацію, їх не можна вважати

електронними документами, а отже, стаття 7 Закону України від 22.05.2003 № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» на них не розповсюджується.

Документи, які складені безпосередньо учасником (КП «РЕГІОНАЛЬНА СЛУЖБА ОХОРОНИ» ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ») та надані у складі тендерної пропозиції містять печатку та власноручний підпис уповноваженої особи, що відповідає вимогам п.1 Розділу III ТД та тендерної документації, затвердженої рішенням тендерного комітету Одеської митниці Держмитслужби від 31.03.2020 (протокол № 33).

Стосовно пункту 12.6 висновків Звіту щодо нестачі майна, переданого на зберігання підприємствам, зазначаємо про наступне.

Відповідно до частин четвертої статті 239 Митного кодексу України (далі - МКУ) робота складу митного органу визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Згідно з вимогами частини п'ятої статті 239 МКУ товари, які через свої властивості не можуть зберігатися на складі митного органу, за рішенням керівника митного органу або його заступника можуть передаватися митними органами на зберігання підприємствам, на складах яких створено необхідні умови для належного зберігання таких товарів. Для цілей МКУ таке зберігання вважається зберіганням на складі митного органу.

Частиною першої статті 526 Цивільного кодексу України (далі - ЦКУ) передбачається, що зобов'язання має виконуватись належним чином відповідно до умов договору та вимог ЦКУ, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Згідно з вимогами статті 610 ЦКУ порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Відповідно до статті 629 ЦКУ договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Частиною першої статті 937 ЦКУ передбачається, що письмова форма договору вважається дотриманою, якщо прийняття речі на зберігання посвідчене розпискою, квитанцією або іншим документом, підписаним зберігачем.

Аналогічні положення містяться також в положеннях частин першої, сьомої статті 193 Господарського кодексу України (далі - ГКУ).

Згідно зі статтею 525 ЦКУ одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Частиною першою статті 936, частиною 1 статті 938, статтею 953 та частиною першою статті 949 ЦКУ передбачається обов'язок зберігача за договором зберігання зберігати річ, яка передана їй другою стороною (поклажодавцем), протягом строку, встановленого у договорі зберігання, і повернути її поклажодавцеві у схоронності або відповідну кількість речей такого самого роду та такої самої якості, на першу вимогу поклажодавця, навіть якщо строк її зберігання не закінчився.

Відповідно до частини першої статті 942 ЦКУ зберігач зобов'язаний вживати усіх заходів, встановлених договором, законом, іншими актами цивільного законодавства, для забезпечення схоронності речі.

Згідно зі статтею 944 ЦКУ зберігач не має права без згоди поклажодавця користуватися річчю, переданою йому на зберігання, а також передавати її у користування іншій особі.

Пунктом 1 частини першої статті 951 ЦКУ передбачається, що збитки, завдані поклажодавцеві втратою (нестачею) або пошкодженням речі, відшкодовуються зберігачем у разі втрати (нестачі) речі у розмірі її вартості.

Відповідно до частини першої статті 225 ГКУ збитками визнається також вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна, визначена відповідно до вимог законодавства.

Крім того, пункт 1 частини другої статті 22 ЦКУ відносить до збитків, зокрема, і витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права.

За змістом статті 224 ГКУ учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані ним збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено. Під збитками розуміються витрати, зроблені управненою стороною, втрата або пошкодження її майна, а також не одержані нею доходи, які управнена сторона одержала б у разі належного виконання зобов'язання або додержання правил здійснення господарської діяльності другою стороною.

Відповідно до пункту 4 Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань, яке затверджено наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014 № 879, проведення інвентаризації забезпечується власником (власниками) або уповноваженим органом (посадовою особою), який здійснює керівництво підприємством відповідно до законодавства та установчих документів та створює необхідні умови для її проведення, визначає об'єкти, періодичність та строки проведення інвентаризації, крім випадків, коли проведення інвентаризації є обов'язковою. У цих випадках визначені на підприємстві строки проведення інвентаризації не можуть перевищувати строків визначених цим Положенням.

Пунктом 2 Порядку визначення розміру збитків від розкрадання, нестачі, знищення (псування) матеріальних цінностей, який затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 22.01.1996 № 116, передбачено, що розмір збитків від розкрадання, нестачі, знищення (псування) матеріальних цінностей визначається шляхом проведення незалежної оцінки відповідно до національних стандартів оцінки.

Згідно з пунктом 104 Методики оцінки майна, яка затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1891, визначення розміру збитків здійснюється шляхом проведення незалежної оцінки.

Через відсутність власних складів, а також відповідних умов для оренди, Одеською митницею ДФС (до утворення Одеської митниці Держмитслужби, Одеською митницею ДФС, Південною митницею та Південною митницею Міндоходів, далі – Митниця), передавалось майно на відповідальне зберігання підприємствам – відповідальним зберігачам. У подальшому внаслідок незаконних дій зберігачів виникли нестачі товарів.

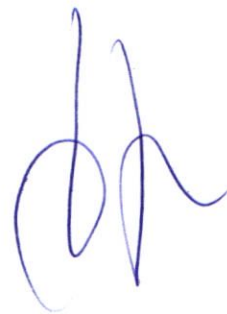
Так, під час проведення інвентаризації на складі відповідального зберігання ПП «Роял Трейд Імпекс» інвентаризаційну комісію не було допущено до приміщення вказаного складу.

При вирішенні питання про складання протоколу про порушення митних правил відносно директора ПП «Роял Трейд Імпекс» за ознаками вчинення правопорушення, передбаченого статтею 469 Митного кодексу України, встановлено, що підстави, викладені у вказаній статті не відносяться до обставин з недопуску до приміщень складу ПП «Роял Трейд Імпекс». У зв'язку з чим протокол про порушення митних правил не складався.

Крім цього зазначаємо, що з відшкодування збитків від розкрадання, нестачі, знищення (псування) матеріальних цінностей Одеською митницею Держмитслужби здійснюється постійна претензійна робота у судах.

З повагою

Заступник начальника
Одеської митниці Держмитслужби

Денис ПУДРИК

Олександр ХОЛОПОВ (048) 734 28 34
Андрій АРТЕМЕНКО (048) 734 28 34
Володимир ХАНГІЛЬДІН (048) 734 28 34